

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Danou Černou ve věci

žalobkyně: **X**, nar. X
státní příslušnost X
naposledy v ČR bytem X
t. č. Vazební věznice X
X
zastoupena Mgr. Pavlem Čížinským, advokátem,
sídlem Varšavská 714/38, 120 00 Praha 2

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7
poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 12. 2024, č. j. OAM-70/LE-BE01-K18-R3-2018

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobkyně domáhala přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 12. 2024, č. j. OAM-70/LE-BE01-K18-R3-2018 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný řízení o udělení mezinárodní ochrany podle § 25 písm. j) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o azylu“) zastavil.

II.

Shrnutí žalobní argumentace

2. Žalobkyně v žalobě nejprve stručně shrnula dosavadní průběh řízení. V rámci již třetího projednání věci byl podle ní žalovaný více než rok nečinný, následně zkonstatoval, že žalobkyně nemá aktualizovanou adresu. Poté vydal napadené rozhodnutí. V něm uvedl, že 3. 12. 2024 proběhla na místě jejího bydliště pobytová kontrola, sousedé policii sdělili, že se žalobkyně se svým přítelem již před několika měsíci odstěhovala jinam a od té doby se neukázala. Karavan prý nesl známky neobyvatelnosti. Na základě toho došel žalovaný k závěru, že je namístě řízení zastavit.
3. Namítla, že došlo k porušení § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „s.ř.“), jelikož jí nebyla dána možnost se vyjádřit k podkladům napadeného rozhodnutí. Dále uvedla, že pouhé tvrzení fyzické osoby, která navíc nebyla vyslechnuta v souladu se správním řádem a ani poučena o právních následcích nepravdivé výpovědi podle § 55 odst. 5 téhož zákona nepostačuje k tomu, aby bylo jediným podkladem pro vydání rozhodnutí. Odůvodnění je dále rozporné i v tom, že policie konstatovala neobyvatelnost karavanu (tedy možnost jej obývat, nikoliv stav kdy obýván není, což je neobývanost); to má být v rozporu s tím, jak vyznívá policejní zpráva, tedy že v karavanu přinejmenším v minulosti bydlel musela, a tedy obyvatelný být musí. Z ryze formálního hlediska není naplněna hypotéza § 25 písm. j) zákona o azylu, neboť nové místo pobytu oznámila a uvedené ustanovení nijak nedefinuje, jak aktuální má tato adresa být. Napadené rozhodnutí ani netvrdí, že by žalobkyně se žalovaným věcně nespolupracovala (což vzhledem k jeho nečinnosti nebylo možné), takže rozhodnutí jde i proti smyslu zákona.
4. Závěrem pak žalobkyně odkázala na důvodovou zprávu k zákonu č. 173/2023 Sb., kterým bylo změněno i ustanovení § 25 písm. j) zákona o azylu, a na čl. 28 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (tzv. procedurální směrnice). Z těchto dokumentů a ustanovení podle ní plyne, že smyslem § 25 písm. j) zákona o azylu je pokrýt případy tzv. konkludentního zpětvzetí žádosti. V jejím případě k nedostatečnému poskytování součinnosti nedošlo. Žalobkyně má existenční potíže s bydlením, které jsou tíživější v zimních měsících, a žalovaný toho využil, aby mohl žádosti o mezinárodní ochranu nevyhovět, i když mu zdejší soud již dvakrát uložil, aby se v řízení zabýval i nejlepším zájmem nezletilých dětí.
5. Ze všech uvedených důvodů žalobkyně navrhl, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

6. Žalovaný ve svém vyjádření zrekapituloval průběh dosavadního řízení. Informoval, že pobyt žalobkyně na území České republiky není znám, a to nejen žalovanému, ale též nepochybně

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

právnímu zástupci žalobkyně, který ji v podáních označuje pouze jménem, příjmením a chybně uvedeným datem narození, nikoli však aktuální adresou. Má za to, že tato okolnost brání soudu pokračovat v řízení ve smyslu § 33 písm. b) zákona o azylu a jsou tak naplněny podmínky pro zastavení řízení. Poukázal na to, že zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), sice vyžaduje identifikaci žalobkyně pouze v nezbytném rozsahu, je však zřejmé, že není-li znám pobyt jeho klientky ani právnímu zástupci, nemůže ani soud posoudit, zda je místně příslušný k projednání žaloby. Navrhl, aby soud řízení zastavil podle § 47 písm. c) s.ř.s. ve spojení s § 33 písm. b) zákona o azylu.

7. Před tím, než soud přistoupil k věcnému projednání žaloby, zabýval se k návrhu žalovaného tím, zda jsou v daném případě splněny podmínky pro zastavení řízení podle § 33 písm. b) zákona o azylu. Ve vztahu k aplikaci § 33 písm. b) zákona o azylu existuje ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“). Poukázat lze např. na rozsudek ze dne 25. 10. 2018, č.j. 4 Azs 169/2018-31, podle něž je třeba, *„aby soudy při zjišťování pobytu žadatele vyvinuly patřičné úsilí, tedy aby jejich postup nebyl ryze formální.“* V rozsudku ze dne 26. 5. 2005, č. j. 7 Azs 271/2004-58, soud shledal, že *„[r]ozhodnou skutečností pro aplikaci § 33 zákona o azylu a pro zastavení řízení však není neznalost místa pobytu stěžovatele, ale nemožnost zjištění místa pobytu žadatele o udělení azylu, která předpokládá vyvinutí určitého intenzivního úsilí ke zjištění místa pobytu, jež ovšem nepřineslo žádoucí, resp. vůbec žádný výsledek.“* Soud aktuální místo pobytu z evidenční karty žadatelky o mezinárodní ochranu nezjistil, poslední hlášenou adresou žalobkyně je Legerova 1034/4, 120 00 Praha 2. V poznámce je uvedeno, že ubytování zde mělo být žalobkyni poskytnuto do 30. 4. 2024. Právní zástupce žalobkyně Mgr. Pavel Čížinský byl opakovaně vyzýván ke sdělení místa pobytu žalobkyně, a to výzvami a urgencemi ze dne 4. 2. 2025, 27. 2. 2025, 14. 3. 2025 a 26. 3. 2025, ani k jedné z výzev však místo pobytu žalobkyně soudu nesdělil. Z výpisu z Centrální evidence vězněných osob ze dne 25. 4. 2025 a z jeho aktualizace ze dne 3. 9. 2025 a ze dne 13. 10. 2025 soud zjistil, že žalobkyně se od 10. 4. 2025 nachází ve výkonu vazby ve Vazební věznici a ústavu pro výkon zabezpečovací detence Praha Pankrác. S ohledem na uvedené soud neshledal splnění podmínek pro zastavení řízení podle § 47 písm. c) s.ř.s. ve spojení s § 33 písm. b) zákona o azylu.

IV.

Obsah správního spisu

8. Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:
9. Rozhodnutím žalovaného ze dne 8. 10. 2019, č.j. OAM-70/LE-BE01-K02-2018 nebyla žalobkyni mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu udělena. Toto rozhodnutí bylo ke kasační stížnosti žalobkyně zrušeno rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 18. 5. 2021, č. j. 13 Az 60/20219-35 a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu rozhodnutí.
10. Rozhodnutím žalovaného ze dne 10. 11. 2021, č.j. OAM-70/LE-BE01-K01-R2-2018 nebyla žalobkyni mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu udělena. Toto rozhodnutí bylo ke kasační stížnosti žalobkyně zrušeno rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 9. 1. 2023, č.j. 20 Az 72/2021-46 a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

11. Žalovaný následně dne 9. 10. 2024 požádal Policii České republiky, Krajské ředitelství policie hl. města Prahy, Odbor cizinecké policie, o prověření místa pobytu žalobkyně s tím, že prověrka se má zaměřit na faktický pobyt na adrese X, ohlášené v evidenci Azyl III a v Cizineckém informačním systému (CIS). Tato žádost je ve správním spise založena na č.l. 445. Obeslaný správní orgán na ni reagoval sdělením ze dne 18. 10. 2024, č.j. KRPA-319865-2/ČJ-2024-000026-2, ze kterého vyplývá, že hlídka oddělení pobytových agend provedla dne 15. 10. 2024 v 17.00 hodin pobytovou kontrolu na uvedené adrese podle § 164 odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). Zjistila, že žádný ze zvonků není označen jménem žalobkyně nebo ubytovatele, na ostatní zvonky (označené jen číslem) nikdo nereagoval. Další pobytová kontrola proběhla dne 16. 10. 2024 od 19.15 hodin, na zvonky opět nikdo neodpovídal. Na místě náhodně vytěžený nájemník hlídce sdělil, že takovou osobu nezná a v domě ji nikdy neviděl. V přízemí domu se nacházejí poštovní schránky s především X jmény, nicméně na žádné z nich nebylo uvedeno jméno žalobkyně, stejně tak žádný z bytů není takto označen. Poslední kontrola byla provedena dne 17. 10. 2024 v 17.00 hodin. Ani další nájemníci žalobkyni podle jména neznali a podle fotografie z CIS ji taktéž nikdo nepoznal.
12. Ve spise je dále založen opis z evidence rejstříku trestů žalobkyně. Z něj plyne, že žalobkyně byla v řízení vedeném před Obvodním soudem pro Prahu 10 pod sp. zn. 2 T 141/2018 shledána vinnou trestným činem ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. d) odst. 3 písm. b) zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, a za to odsouzena k trestu odnětí svobody v délce trvání 24 měsíců s tím, že jí byla zároveň stanovena zkušební doba v téže délce. Tento rozsudek byl následně potvrzen Městským soudem v Praze v řízení vedeném pod sp. zn. 67 To 315/2021. Rozsudek nabyl právní moci dne 25. 11. 2021.
13. Žalovaný následně dne 23. 10. 2024 žalobkyni vyzval ke sdělení adresy aktuálního pobytu, neboť v té době neměla žádné platné místo hlášeného pobytu podle zákona o azylu. Za tím účelem byla žalobkyni stanovena lhůta 14 dní od doručení, které proběhlo podle § 24 odst. 4 zákona o azylu náhradním způsobem, tedy vyvěšením na úřední desce azylového zařízení, v němž žalobkyně naposledy pobývala. Ve stanovené lhůtě žalobkyně na výzvu nijak nereagovala a nové místo pobytu na území ČR nenahlásila. Obdobná výzva byla zaslána dne 8. 11. 2024 též právnímu zástupci žalobkyně s tím, že mu byla stanovena pětidenní lhůta pro sdělení současné adresy místa pobytu žalobkyně. Ten dne 18. 11. 2024 sdělil žalovanému, že žalobkyně aktuálně pobývá na adrese Na Slatinách, chata č. 200, Praha 10.
14. Žalovaný následně dne 20. 11. 2024 požádal místně příslušný Odbor cizinecké policie o provedení pobytové kontroly na uvedené nové adrese. Dožádaný správní orgán poskytl žalovanému sdělení, č.j. KRPA-362619-2/ČJ-2024-000026-1, ze dne 3. 12. 2024. V něm uvedl, že dne 29. 11. 2024 v 11.00 hodin proběhla na tomto místě pobytová kontrola podle § 164 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců. Bylo zjištěno, že se v lokalitě nachází rozsáhlá chatová oblast s legálně i nelegálně postavenými domky, přístřešky a chatkami. Chata č. X nebyla dohledána v katastru nemovitostí, ani šetřením provedeným na místě. Oslovení obyvatelé nevěděli, o jaké stavení by se mělo jednat, stejně tak po předložení fotografie žalobkyni nepoznali. Dne 3. 12. 2024 byla v 11.10 hodin navštívena služebna Praha 10, kde bylo z mapových podkladů objasněno, o kterou stavbu jde. Následně provedla hlídka šetření na určeném místě. Zjistila, že na oploceném uzamčeném pozemku se nachází malá přízemní chatka, u vstupní branky je neoznačená poštovní schránka a funkční zvonek, na nějž nikdo nereagoval. Hlídka poté provedla šetření v sousedním rodinném domku. Jeho obyvatelé sdělili, že jim je žalobkyně dobře známa, pobývala se svým přítelem v karavanu na pozemku

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

vedle chatky, ale před několika měsíci se oba odstěhovali jinam a od té doby se již neukázali. Odstavený karavan je zjevně neobývaný.

15. Dne 6. 12. 2024 vydal žalovaný žalobou napadené rozhodnutí, kterým řízení o udělení mezinárodní ochrany zastavil podle § 25 písm. j) zákona o azylu. V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaný uvedl, že žalobkyně naposledy jako doklad o zajištění ubytování předložila potvrzení ze dne 29. 9. 2022. V něm paní M. K. prohlásila, že žalobkyni poskytne ubytování na adrese X, a to do 30. 4. 2024. Z evidence žadatelů o udělení mezinárodní ochrany tak vyplývá, že žalobkyně nemá nadále platné jiné místo hlášeného pobytu. V rozhodnutí jsou následně popsány proběhlé pobytové kontroly s tím, že bylo vyloučeno, že by žalobkyně pobývala i na nově udané adrese X. Žalovaný poznamenal, že nemohl žalobkyni ani kontaktovat osobně, jak je to obvyklé při prodlužování platnosti průkazu žadatele o mezinárodní ochranu, jelikož se k němu vůbec nedostavuje a o tento úkon nežádá, byť doba platnosti uvedeného dokladu uplynula již dne 14. 1. 2024. Žalovaný uzavřel, že učinil dostatečné kroky pro zjištění aktuální adresy pobytu žalobkyně, ale s ohledem na nespolupráci ze strany žalobkyně a sdělení nesprávných či neaktuálních údajů jejím právním zástupcem se nepodařilo takovou adresu, na níž by žalobkyně mohla být kontaktována a popř. zastižena, zjistit.

V.

Právní posouzení věci soudem

16. Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumávání rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.
17. Podle § 25 písm. j) zákona o azylu účinného do 30. 6. 2023 platilo: *„Řízení se zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany a na základě dosud zjištěného stavu věci nelze rozhodnout.“*
18. Na základě novely zákona o azylu provedené zákonem č. 173/2023 Sb. toto ustanovení s účinností od 1. 7. 2023 doznalo dílčí změny. Nyní podle něj platí: *„Řízení se zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany a žadatel o udělení mezinárodní ochrany ani na výzvu ministerstva nové místo pobytu na území České republiky do 14 dní ode dne doručení výzvy nenahlásil.“*
19. Podle přechodného ustanovení v čl. II odst. 1 této novely zákona o azylu platí: *„Řízení podle zákona č. 325/1999 Sb. a řízení podle zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve věci rozhodnutí vydaného podle zákona č. 325/1999 Sb. zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a do tohoto dne pravomocně neskončená se dokončí a práva a povinnosti s nimi související se posuzují podle zákona č. 325/1999 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; v těchto řízeních se však postupuje podle § (...) 25 (...) zákona č. 325/1999 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.“*
20. Byť žalobkyně podala žádost o udělení mezinárodní ochrany ještě za účinnosti dřívější právní úpravy, ve vztahu k § 25 zákona o azylu novela zavádí nepravou zpětnou účinnost (retroaktivitu). Pro zastavení řízení podle některého z důvodů podle § 25 zákona o azylu se proto použije nová právní úprava.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

21. Změna nové právní úpravy spočívá ve dvou ohledech. Za prvé se již pro použití § 25 písm. j) zákona o azylu nevyžaduje splnění podmínky, že ve věci nelze rozhodnout na základě dosud zjištěného skutkového stavu. Za rozhodnou lze tedy označit jen skutečnost, že nelze zjistit místo pobytu žadatele o mezinárodní ochranu. Zároveň se však přidává podmínka, že žadatel do 14 dní ode dne doručení výzvy ministerstvu nenahlásí nové místo pobytu na území České republiky.
22. Důvodová zpráva k novele § 25 zákona o azylu vysvětluje nutnost změny takto: „Jako důvod zastavení řízení bude pouze to, že nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany. Dosavadní úprava požadovala vydání meritorního rozhodnutí, pokud k jeho vydání byly opatřeny dostatečné podklady, nicméně rozhodovat meritorně za situace, kdy není znám žadatelův pobyt je s ohledem na praxi nadbytečné. Pokud žadatel neposkytuje dostatečnou součinnost a neoznámí jiný pobyt, resp. adresu, na kterou by bylo možné mu doručovat, vypovídá to o žadatelově nezájmu v řízení pokračovat. V takových situacích je také běžné, že žadatel opustil území. Rozhodovat v takové situaci ve věci meritorně tak představuje nepřiměřenou zátěž pro správní orgán, a to na úkor ostatních řízení. Správní orgán nicméně bude povinen žadatele vyzvat, aby nahlásil své nové místo pobytu, pokud žadatel do 14 dní ode dne doručení výzvy nenahlásí nové místo pobytu, lze řízení zastavit.“
23. Žalobkyně namítala, že před vydáním napadeného rozhodnutí jí nebyla dána možnost seznámit se s podklady rozhodnutí, čímž došlo k porušení § 36 odst. 3 správního řádu.
24. K této námitce soud uvádí, že v dané věci nebylo povinností žalovaného postupovat podle § 36 odst. 6 správního řádu. Uvedené ustanovení se týká pouze „rozhodnutí ve věci“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 11. 2016, č. j. 9 Azs 210/2016 – 48), rozhodnutí o zastavení řízení podle § 25 písm. j) zákona o azylu je však pouze procesním rozhodnutím, které danou povinnost žalovaného nezakládá. K zastavení řízení dochází z důvodu nespolupráce žadatele o mezinárodní ochranu, konkrétně pak z toho důvodu, že nelze zjistit místo pobytu žadatele o mezinárodní ochranu a že se žadatel do 14 dní ode dne doručení výzvy ministerstvu nenahlásí nové místo pobytu na území České republiky. Vydané rozhodnutí je tedy procesním důsledkem nespolupráce žalobce s žalovaným správním orgánem, nejedná se tedy o vyslovení názoru žalovaného správního orgánu k meritu posuzované otázky.
25. Další námitka směřuje proti použitým podkladům, konkrétně sdělením cizinecké policie o proběhlých pobytových kontrolách. Otázce zjištění pobytu se NSS věnoval v usnesení ze dne 28. 3. 2024, č.j. 8 Azs 2/2024-26, kdy uvedl, že *„[k]rajský soud (...) zrušil rozhodnutí stěžovatele z toho důvodu, že stěžovatel nevynaložil všechny dostupné prostředky k zjištění aktuálního místa pobytu žalobkyně, neboť se ani nepokusil kontaktovat žalobkyni na adrese její poslední propustky (bez ohledu na to, že toto místo nebylo poslední známou adresou hlášeného pobytu). Toto upozornění tedy nemůže nijak zpochybnit závěr krajského soudu, že stěžovatel nevyvinul dostatečné úsilí ke zjištění místa pobytu žalobkyně.“* Žalovaný poté, co zjistil, že žalobkyně nemá v evidenci platné jiné místo hlášeného pobytu, požádal místně příslušný Odbor cizinecké policie o provedení pobytové kontroly ve smyslu § 164 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců na adrese posledně hlášeného místa pobytu žalobkyně a rovněž na adrese sdělené k výzvě právním zástupcem žalobkyně. Sdělení o výsledku těchto pobytových kontrol byla podkladem, ze kterých správní orgán při svém rozhodování vycházel. Pobytová kontrola byla provedena v souladu s ustanovením § 164 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců a v této souvislosti je třeba uvést, že výsledek pobytové kontroly není založen pouze na vyjádření při kontrole vytěžených sousedů, které z titulu

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

prováděného správního úkonu ani nemohlo mít charakter svědecké výpovědi, ale rovněž na vlastním pozorování a zjištění dožádaného správního orgánu. Ohledně námitky týkající se obyvatelnosti karavanu soud uvádí, že účelem pobytové kontroly bylo zjistit, zda se žalobkyně zdržuje v nahlášeném místě nebo nikoliv; fakt, že v minulosti v přívěsu bydlela (což ostatně z výpovědi sousedů, uvedených ve sdělení ze dne 3. 12. 2024, č.j. KRPA-362619-2/ČJ-2024-000026-1, vyplývá), ani to, zda je v něm bydlení možné, není z tohoto pohledu relevantní. Na tomto místě považuje soud za potřebné poukázat na to, že žalobkyně v podané žalobě nerozporuje zjištění, že se na adrese sdělené jejím právním zástupcem v době provedené pobytové kontroly fakticky nezdržovala a nezdržuje. Poukazuje pouze na to, že jí nebyla dána možnost se k výsledku pobytové kontroly, jakožto k podkladu rozhodnutí, který považuje za nedostatečný a rozporný, vyjádřit. O tom, že místo faktického (nového) pobytu žalobkyně nebylo známo ani právnímu zástupci žalobkyně svědčí dle názoru soudu skutečnost, že na opakované výzvy a urgence soudu ohledně jeho sdělení právní zástupce žalobkyně nereagoval.

26. Žalobkyně dále namítala, že z ryze formálního hlediska není naplněna hypotéza § 25 písm. j) zákona o azylu, neboť nové místo pobytu oznámila a uvedené ustanovení nijak nedefinuje, jak aktuální má tato adresa být. Této interpretaci ustanovení § 25 písm. j) zákona o azylu nelze přisvědčit. Uvedené ustanovení je dle názoru soudu třeba vykládat tak, že za *nové místo pobytu* je třeba považovat aktuální místo pobytu žadatele, tedy místo, kde se žadatel fakticky zdržuje a je na něm kontaktní a zastižitelný. Žalobkyně však takové místo pobytu správnímu orgánu ani k jeho výzvě v zákonem stanovené lhůtě nesdělila.
27. S ohledem na uvedené má soud za to, že podmínky pro zastavení řízení dle § 25 písm. j) zákona o azylu byly v daném případě naplněny.
28. Na uvedeném závěru nemůže ničeho změnit ani námitka žalobkyně, že napadené rozhodnutí netvrdí, že by s žalovaným věcně nespolupracovala, neboť věcná nespolupráce nebyla důvodem pro zastavení řízení dle uvedeného ustanovení zákona o azylu. Tím byla skutečnost, že nebylo možno zjistit místo pobytu žalobkyně a žalobkyně ani na výzvu ministerstva nové místo pobytu na území České republiky do 14 dní ode dne doručení výzvy nenahlásila. V tomto směru tedy žalobkyně neposkytla správnímu orgánu dostatečnou součinnost, což dle názoru soudu vypovídá o jejím nezájmu v řízení pokračovat.

VI.

Závěr a náklady řízení

29. Ze všech shora uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem a žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
30. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobkyně ve věci úspěch neměla a žalovanému žádné prokazatelné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

Pokud svým významem kasační stížnost podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s.ř.s.).

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 13. října 2025

JUDr. Dana Černá v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje X.